

Sajarah Sing Kasamun ing Ayat Patang Puluh - Nomer Wolu

Gunung kasebut

Jeff Pippenger

2026-04-05

Gunung Pangowahan Wujud tumrap Petrus dumadi ing antarané Panium lan salib, lan ing garis liya, Petrus ana ing antarané baptisané Kristus ing wiwitaning paladosané lan sakwisé mlebu kanthi kamenangan ing pungkasaning paladosané. Telung tenger dalam iku, yaiku baptisan, gunung, lan pungkasané mlebu kanthi kamenangan, ditandhani déning kaping teluné Sang Rama swarga ngandika. Kaping katelu ing Yohanes 12 iku nalika wong-wong Yunani padha nggolèki Gusti Yésus. Baptisan iku 9/11, gunung iku ana ing sajarah Panium tekan marang undhang-undhang Minggu ing ayat nembelas. Tumrap Petrus iku Panium, banjur gunung tekan marang pungkasané mlebu kanthi kamenangan, yaiku pas sadurungé Kristus bakal kaluhuraké kaping pindhho.

Saiki nyawaku gonjang-ganjing; lan apa kang bakal Dakucapaké? Rama, kawula wilujengna saka wektu iki: nanging marga saka prekara iki Aku teka marang wektu iki. Rama, mulyakna asma Paduka. Banjur ana swara saka swarga, mangandika, Aku wus mulyakaké, lan bakal Dakmulyakaké manèh. Mulané wong akèh kang padha ngadeg ana ing kono lan padha krungu, padha kandha yèn iku gludhug; liyané kandha, Ana malaékat kang ngandika marang Panjenengané. Gusti Yésus mangsuli lan ngandika, Swara iki teka dudu marga saka Aku, nanging marga saka kowé. Saiki iku paukumaning jagad iki; saiki pangéraning jagad iki bakal dibuwang metu. Lan Aku, manawa Aku diangkat saka bumi, bakal narik sakèhé wong marang Aku. Pangandika iki diprasetyakaké déning Panjenengané kanggo mratandhani pati apa kang bakal nandhang déning Panjenengané. Yokanan 12:27–33.

Garis sing dipigura déning Imamat rong puluh telu lan mangsa Pentakosta nduwèni tenger wiwitan arupa telung undhakan, banjur limang dina, lan tenger pungkasané uga nduwèni sipat sing padha. Ing antarané tenger-tenger mau, telung puluh dina makili mangsa para imam, kang pungkasané ana ing riyaya kalasangka. Riyaya kalasangka, munggahé Kristus sawisé patang puluh dina mulang para sakabaté adhep-adhepan sawisé wunguné, lan dina pangruwating dosa makili telung undhakan pungkasaning garis ing Imamat rong puluh telu. Telung undhakan mau banjur disusul limang dina tumuju marang Pentakosta lan uga riyaya Tarub. Kaping teluné Sang Rama swarga ngandika yaiku pas sadurungé wong-wong Yunani, kang makili wong-wong sing katimbalan metu saka Babil ing hukum Minggu, padha ngupaya sowan marang Gusti Yésus. Pas sadurungé hukum Minggu, Gusti Yésus netepaké pangangkatan panji ing kayu salib. Bumi dipadhangi déning kamulyané ing 9/11 lan bakal dipadhangi manèh ing hukum Minggu.

Caesarea Philippi, yaiku Panium, iku jam katelu, lan Caesarea Maritima iku jam kasanga saka salib nalika panggilan supaya metu saka Babil dikumandhangaké. Sadurungé salib, nalika ana ing sajarah kenabian Panium, Pétrus ana ing gunung, nanging isih sadurungé pungkasané mlebu kanthi kamenangan. Panium lumaku terus nganti tekan salib ing ayat nembelas. Pétrus ing Panium iku pas sadurungé sajarah telung-langkah saka riyaya kalasangkane Leviticus rong puluh telu, yaiku kalasangka, minggah, lan panebusan. Pétrus ana ing telung puluh dina pandhuan mirunggan tumrap imam.

Simon dadosa Peter ing Panium, lan gadhah satunggal langkah ing gunung sadèrèngipun mlebet kanthi kamenangan. Mlebet kanthi kamenangan punika nggambaraken pasemon bab sepuluh prawan. Namung gangsal ingkang mlebet dhateng bebrayan, lan gangsal dinten antawisipun waymark tigang-lapis lan Pentakosta punika wiwitan saking mlebet kanthi kamenangan. Punika kawiwitan ing riyaya kalasangka, nanging waymark punika kapérang saking gabungan tigang waymark. Minangka satunggal waymark, punika nandhesaken serangan dhateng Nashville kaliyan riyaya kalasangka. Pesen Seru Tengah Wengi nembe kemawon dipesthekaken, lan iring-iringan gangsal prawan wicaksana miwiti prosès ingkang nuju dhateng pejah, kakubur, lan wungunipun salib, inggih punika angger-angger Minggu.

Pétrus ana ing Panium nalika piyambakipun mbeneraken ramalan bab bal-bal geni ing Nashville, lan sadèrèngipun riyaya kalasangka dipun swarakaken nalika kaleksananipun ramalan punika. Miturut kabutuhan kenabian, piyambakipun kedah rumiyin tindak dhateng gunung, amargi gunung punika ndhisiki mlebet kanthi kamulyan. Sadèrèngipun Abraham tindak dhateng gunung, asmanipun dipun gantos, lan asmanipun Pétrus ugi dipun gantos ing Panium, sadèrèngipun piyambakipun tindak dhateng gunung. Gunung punika minangka pacobanipun Pétrus sadèrèngipun ramalan bab bal-bal geni ing Nashville kaleksanan. Kaleksanan punika minangka pacoban kaping tiga lan pacoban litmus ing pundi watak kawedhar dados kabungahan utawi kawirangan.

Garis taun 457 SM rampung ing antarané Raphia lan Panium, prajanjèn ing Purwaning Dumadi bab pitulas saajar karo Raphia, lan prajanjèn ing Matius bab nembelas, ayat nembelas, saajar karo Panium. Saka Panium, Petrus lunga menyang gunung, kaya Abraham lunga menyang kurbaning Ishak. Gunung ing garisé Petrus saajar karo gunung ing jamané Abraham.

Tenger dalan Abraham kapérang saka telung dina. Nalika mlebet kanthi kamulyan, ana murid loro kang diutus kanggo njupuk kuldi supaya nggawa Kristus, lan ing garis Abraham, lelaku telung dinané diwiwiti kanthi milih abdi loro lan seekor kuldi kanggo nggawa kayu kanggo kurbané Ishak. Lelakuné Pétrus wolung utawa nem dina menyang gunung iku tumrap Abraham dadi telung dina. Pétrus ing Panium iku dumunung sadurunge gunung lan sadurunge ngeculaké kuldi kang miwiti mlebet menyang Yérusalèm, yaiku panggonan wiwitané telung dina Abraham. Ing mlebet kanthi kamulyan, Kristus mandheg ana ing Gunung Zaitun lan nangisi Yérusalèm, mangkono nandhani pungkasané sesambungan prajanjian antarané Gusti Allah lan Israèl harfiah kuna. Gunungé Pétrus iku sadurungé mlebet kanthi kamulyan; gunungé Kristus iku sajroning mlebet kanthi kamulyan; lan

gunungé Abraham iku ana ing pungkasané mlebet mau.

Taun 2026 iku wektu pamilihan paruh mangsa, nalika taun kaping rong atus sèket saka karajan kaping nem miturut ramalan Kitab Suci ngrayakake pamaréntahané sing mulya. Prayatan mau minangka titik tengah profètis sing selaras karo Antiochus Agung ing taun 207 SM, yaiku titik tengah antarané Raphia lan Panium sing nandhani pungkasané rong atus sèket taun wiwit taun 457 SM.

Nalika kita nimbang patang larik kang dumadi saka bab kaping sewelas nganti tekan bab kaping rolikur loro sing nganti saiki wus kabukak segelé, (mbok menawa ana tuladha liyane) saiki kita ngrembug bab-bab iku ing *The Desire of Ages*. Bab kaping sewelas yaiku *The Baptism*, lan bab kaping rolikur loro yaiku *Imprisonment and Death of John*. Yokanan ana ing wiwitan lan ing pungkasan, lan bab kaping pitulas, yaiku bab ing tengah, yaiku *Nicodemus*.

“Nikodémus wis sowan marang Gusti kanthi pangira arep lumebu ing sawijining pirembungan karo Panjenengané, nanging Gusti Yésus mbukak cetha dhasar prinsip-prinsip kayekten. Panjenengané ngandika marang Nikodémus, Dudu kawruh téoritis sing banget kokbutuhaké, nanging pambaruan kasukman. Dudu supaya rasa penasaranmu kapuaskan, nanging supaya kowé nduwèni manah anyar. Kowé kudu nampani urip anyar saka ing dhuwur sadurungé kowé bisa ngregani prakara-prakara kaswargan. Nganti owah-owahan iki kelakon, kang ndadèkaké samubarang dadi anyar, ora bakal ana paédah kaslametan apa-apa tumrap kowé sanajan padha ngrembug karo Aku bab panguwasa-Ku utawa bab misi-Ku.

“Nikodemus wis krungu piwucaling Yohanes Pambaptis bab pamratobat lan baptisan, sarta nuntun umat marang Panjenengané kang bakal mbaptis nganggo Roh Suci. Dhèwèké dhéwé wis ngrasa yèn ana kakurangan karohanèn ana ing antarané wong-wong Yahudi, yèn, nganti ing ukuran kang gedhé, wong-wong mau dikwasani déning kefanatikan lan ambisi kadonyan. Dhèwèké wis ngarep-arep kahanan kang luwih becik nalika rawhipun Sang Mesias. Nanging, kabar kang nyolidiki ati saka Pambaptis iku gagal nuwuhaké ing dhèwèké keyakinan bab dosa. Dhèwèké iku wong Farisi kang ketat, lan rumangsa gumunggung marang pakaryan-pakaryan beciké. Dhèwèké diurmati sacara wiyar merga kabecikané lan lomané sajroning nyengkuyung palayanan ing Padaleman Suci, lan dhèwèké rumangsa aman ana ing sihé Allah. Dhèwèké kagèt marang pamikiran bab sawijining kraton kang murniné banget nganti dhèwèké ora bisa ndeleng iku ing kahanané saiki.” *The Desire of Ages*, 171.

Titik tengah ing *The Desire of Ages* kapanggih ing garis Nikodemus, kang makili panyuwunan pungkasan tumrap Adventisme ing garis panyegelané wong satus patang puluh papat éwu. Dhèwèké makili sawijining golongan sing krungu piwulangé juru ndhisiki Kristus, nanging ora sumurup marang kaanané dhéwé minangka wong Laodikia.

“Ing wawancara kaliyan Nikodemus, Gusti Yesus ngandharaken rancangan kaslametan, lan misi Panjenengané tumrap donya. Ing boten satunggal kemawon saking piwucalan-panjenengané salajengipun, Panjenengané nerangaken kanthi pepak

mekaten, langkah demi langkah, pakaryan ingkang kedah katindakaken wonten ing manahipun sedaya tiyang ingkang badhé marisi Kratoning Swarga. Ing wiwitan sanget saking paladosanipun, Panjenengané mbikak kayekten dhateng satunggaling anggota Sanhedrin, dhateng budi ingkang paling nampi, lan dhateng satunggaling guru umat ingkang sampun katetepaken. Nanging para pemimpin Israel boten nampi pepadhang punika. Nikodemus ndhelikaken kayekten punika wonten ing manahipun, lan ngantos tigang taun boten kathah woh ingkang katingal.” *The Desire of Ages*, 176.

Pangandikané Yohanes lan baptisané Kristus déning panjenengané nggambaraké piwelingé malaékat kapisan bab wedi marang Allah. Pesené Yohanes iku pesen Laodikia babagan pambeneran marga saka pracaya, lan pesen iku kaparingan kakuwatan nalika Kristus kabaptis, padha kaya pesené Jones lan Waggoner minangka pesen marang Laodikia ing taun 1888. Baptisané Kristus lan taun 1888 dadi pralambang tekané pesen marang Laodikia ing 9/11, kang pungkasané ana ing titik tengah antarané Raphia lan Panium.

Nikodemus tegesé “kamenangané umat,” lan pambeneran marga saka pracaya iku pesen panyegel kang teka bebarengan karo pesené Yokanan, diparingi kakuwatan ing wektu baptisan lan ditegesi déning patemon Nikodemus karo Kristus ing tengah wengi. Bab kaping selikur nggambarake pejahé Yokanan kang nuwuhaké pangenalan déning para muridé bab panji kang bakal kaangkat munggah lan narik sakehing manungsa marang Panjenengané. Baptisan iku bebarengan minangka 9/11 lan 18 Juli 2020 nganti 31 Desember 2023, awit baptisan nggambarake pati (2020), kakubur (telung dina setengah) lan wunguné manèh (31 Desember 2023). Banjur patemon ing tengah wengi, ing ngendi kamenangané umat digambarake minangka lair manèh, saka wutaing Laodikia tumuju marang paningal rong puluh-rong puluh saka wong Filadelfia. Banjur pakaryané Kristus dipratelakake minangka kaangkat munggahé panji.

Kanggo Abraham, pakaryané Kristus ing garis Yohanes selaras karo kurbané Iskak. Kanggo Petrus, garis iku mungkasi ana ing Kaisaréa ing pinggir segara, Kaisaréa Maritima, ing jam kaping sanga, ing ngendi salib ngundang sakehing manungsa marang kamenangan pambeneran déning iman, yaiku pekabarané malaékat katelu. Pekabarané malaékat katelu iku pekabaran bilai katelu saka Islam sing tekan ing 9/11 ing patemon kapisané Bileam karo kuldi Islam, banjur tikel pindhoné serangan marang tanah kamulyan harfiah ing tanggal 7 Oktober 2023, lan banjur serangan kapindho ing Nashville nalika Bileam nuntun kuldi Islam lumantar kebon-kebon anggur ing tanah kamulyan kuna sing harfiah lan tanah kamulyan modhèrn sing rohani. Serangan katelu iku lindhu saka angger-angger Minggu sing bakal enggal rawuh. Ing kana Iskak dipasrahaké minangka kurban, ing kana para muridé Yohanes, sawijining pralambang saka wong akèh banget sing kaparingi jubah putih kasahidhan, krungu lan weruh pakaryané panji. Titik-titik tengah saka Purwaning Dumadi, Matius, lan *The Desire of Ages* nandhani panyegelané satus patang puluh papat èwu lan panyeluké para bangsa liya.

Panjelasan sing diparingaké déning Kristus marang Nikodemus iku yaiku pakaryané angin, sanadyan pakaryané ora katon.

“Nikodemus isih bingung, lan Gusti Yesus migunakaké angin kanggo njlentrehaké tegesing pangandika-Né: ‘Angin iku ngembus ing ngendi waé miturut karepé dhéwé, lan kowé krungu swarané, nanging ora bisa ngerti saka ngendi angin iku teka lan menyang ngendi lumakuné; mangkono uga saben wong kang lair saka Roh.’”

“Angin keprungu ana ing antarané pang-pang wit, nggresahaké godhong lan kembang; nanging angin iku ora katon, lan ora ana wong kang ngerti saka ngendi asalé utawa menyang ngendi lumakuné. Mangkono uga pakaryané Roh Suci marang ati. Pakaryan iku ora bisa diterangaké luwih cetha tinimbang obahe angin. Sawijining wong bisa uga ora bisa nyritakaké wektu utawa panggonan kang pas, utawa nlusuri sakabèhé kahanan sajroning proses pamratobat; nanging iki ora mbuktèkaké yèn dhèwèké durung mratobat. Lumantar sawijining daya kang ora katon kaya angin, Kristus saya tumindak tanpa kendhat marang ati. Sithik mbaka sithik, bisa uga tanpa kasadharan saka wong kang nampa, pangaribawa-pangaribawa katandur kang narik jiwa marang Kristus. Iki bisa ditampa lumantar semadi marang Panjenengané, lumantar maca Kitab Suci, utawa lumantar ngrungokaké pangandika saka juru martakaké kang urip. Dumadakan, nalika Roh rawuh kanthi panyuwunan kang luwih langsung, jiwa kanthi kabungahan masrahaké awaké marang Gusti Yésus. Dening akèh wong, iki diarani pamratobat kang dumadakan; nanging iku minangka woh saka rayuan Roh Allah kang suwé,—sawijining proses kang sabar lan dawa.”

“Sanadyan angin iku piyambak ora katon, nanging ngasilaké pangaruh-pengaruh sing bisa dideleng lan dirasakaké. Mangkono uga pakaryané Sang Roh tumrap jiwa bakal mbabaraké dhiriné ana ing saben tumindak wong kang wis ngrasakaké kuwasa kaslametané. Nalika Rohing Allah nguwasani ati, Panjenengané ngowahi urip. Pikiran-pikiran dosa disingkiraké, pakaryan ala ditilar; katresnan, andhap asor, lan katentreman njupuk papané nesu, drengki, lan pasulayan. Kabungahan njupuk papané kasusahan, lan pasuryan nggambaraké pepadhanging swarga. Ora ana wong sing ndeleng tangan kang ngangkat beban, utawa nyipati padhang mudhun saka plataran ing ndhuwur. Pangwasané teka nalika kanthi pracaya jiwa masrahaké dhiriné marang Allah. Banjur kuwasa kang ora bisa dideleng déning mripat manungsa iku nitahaké sawijining dumadi anyar miturut gambaré Allah.” *The Desire of Ages*, 172, 173.

Ing tanggal 9/11, udan pungkasan wiwit renyai-renyai tumiba. Ing 9/11, Islam, kang ing ramalan Kitab Suci dipralambangaké minangka “angin saka wetan,” rawuh nalika panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu wiwit katindakaké. Udan pungkasan, yaiku sawijining piweling kang dipralambangaké minangka “lenga emas” sing mudhun saka loro pipa emasé Zakharia, miwiti panggilan marang para Advent Hari Ketujuh Laodikia supaya padha mratobat. Angin Roh Suci wiwit nindakaké pakaryané kanggo mulang sakehing prakara kang katulis, lan nggunakaké piweling babagan dalan-dalan kuna saka Yérémia kanggo ngandika marang atiné para Laodikia kang wuta. Pakaryan Roh Suci, kang dipralambangaké marang Nikodémus lan dijlentrehaké kanthi luwih pepak, yaiku “selangkah demi selangkah,” “pakaryan kang prelu ditindakaké ing atiné kabèh wong kang arep marisi Kratoning Swarga.” Proses iku déning Kristus dibandhingaké karo pakaryané angin, lan proses iku dumadi sajroning mangsa “angin saka wetan,” kang rawuh ing 9/11.

Yesaya ngrembag mangsa kang padha iki kanthi sebutan angin ribut.

Kanthi ukuran, nalika iku njeblug metu, sira bakal mbantah marang iku; Panjenengane nahan angin-Nya kang atos ing dina angin wetan. Mulane, lumantar iki pialaning Yakub bakal karesiki; lan iki kabèh wohe, yaiku nyirnakake dosane; nalika dheweke ndadekake sakabèhé watu misbyah kaya watu kapur kang diremuk dadi pecahan, wit-witan pangibadan lan reca-reca ora bakal tetep ngadeg. Yesaya 27:8, 9.

Kabeh para nabi iku salaras siji lan sijiné ing jaman wekasan, lan “angin atos”é Yesaya iku padha karo angin-anging pasulayané Yohanes sing dicekel supaya ora uwal sajrone panyegelan satus patang puluh papat ewu. Angin atosé Yesaya iku angin wetan kang “ditahan” ing paseksèné Yesaya, lan dicekel ing paseksèné Yohanes. Angin-anging pasulayané Yohanes dicekel nalika umaté Allah disegel, lan angin wetané Yesaya ditepungi minangka mangsa nalika “kaluputané Yakub” “diresiki.” Tembung Ibrani kanggo “diresiki” tegesé digawekaké panebusan. Panyegelané Yohanes iku padha karo Yehezkiel bab sanga lan uga padha karo resiking kaluputané Yakub. Malaékat sing mlaku ngliwati Yerusalem lan maringi pratandha marang wong-wong sing nggresula lan sesambat iku malaékat sing munggah saka “wetan.”

Lan sawisé iku aku weruh papat malaékat ngadeg ana ing papat pojoking bumi, nyekel papat anginging bumi, supaya angin aja nganti ngembus ing bumi, utawa ing segara, utawa marang wit apa waé. Lan aku weruh malaékat liyané munggah saka sisih wetan, nggawa meterai saka Allah kang gesang; lan panjenengané nguwuh kanthi swara sora marang papat malaékat kang kaparingan kuwasa kanggo ngrusak bumi lan segara, mangkéné: “Aja ngrusak bumi, utawa segara, utawa wit-witan, nganti kita wis maringi meterai marang para abdiné Allah kita ana ing bathuké.” Wahyu 7:1–3.

Malaékat iku yaiku Kristus, lan Panjenengané minggah ing pungkasan patang puluh dina mulang para murid adhep-adhepan ing mangsa Pentakosta, lan Panjenengané minggah ing Riyaya Kalasangka miturut Imamat rong puluh telu ing pungkasan telung puluh dina piwulang adhep-adhepan karo para imam sing dilambangaké déning angka telung puluh.

Taun 2026 iku pemilu paruh mangsa jabatan, lan pemilu-pemilu iku wis kabukten minangka pratandha-pratandha profetik. Tanpa tumindake Partai Demokrat nyolong pemilu taun 2020, Trump ora bakal netepi enigma Roma. Enigma Roma iku yaiku manawa Roma iku nomer wolu lan asalé saka pitu. Enigma iku ngenali Trump minangka wakilé gambar kéwan mau, sing tansah munggah dadi nomer wolu, nanging asalé saka pitu. Ing Daniel pitu, telu saka sepuluh sungu Roma kapidur kudu dicabut supaya sungu cilik bisa munggah. Ing kono Roma kapausan munggah minangka sing nomer wolu ana ing antarané pitung sungu liyané, nanging metu saka Roma kapidur, awit iku kudu asalé saka pitu. Ing Daniel wolu, karajan Medo-Persia dilambangaké déning rong sungu, banjur Yunani dadi siji sungu, kang nalika pecah ngasilaké papat sungu; mangkono sadurungé Roma tekan, wis ana pitung sungu, lan sungu cilik Roma iku sing nomer wolu. Ana seksi-seksi liyané tumrap kasunyatan manawa Roma tansah munggah dadi nomer wolu lan asalé saka pitu, nanging titik rujukan utama enigma iku yaiku Wahyu bab pitulas.

Lan iki pangertèn kang nduwèni kawicaksanaan. Pitu sirah iku pitu gunung, kang ing dhuwuré wong wadon iku lenggah. Lan ana pitu ratu: lima wus ambruk, lan siji isih ana, lan sijiné durung teka; lan manawa dhèwèké teka, dhèwèké kudu tetep mung sawatara mangsa. Lan kéwan galak kang biyèn ana, lan saiki ora ana, ya iku dhèwèké piyambak kang kawolu, lan asalé saka pitu iku, lan lumebu marang karusakan. Wahyu 17:9–11.

Pamilihan sing dicolong ing taun 2020 nandhani sawijining pamilihan minangka tenger profetik. Paseksi kapindho tumrap kasunyatan iki ana ing Presiden Carter. Reagan iku sing kapisan saka para presiden sing nuntun marang Trump dadi kang kawolu, kang asalé saka pitu, awit dhèwèké mbentuk sawijining gambar Roma. Reagan iku sing kapisan ing runtutan wolung presiden wiwit wektuné wekasan ing taun 1989. Taun 1989 kasampurnakaké ing Daniel pasal sewelas, ayat siji tekan papat, lan iku ngandharaké paseksi bab presiden kang paling sugih. Reagan didhisiki déning Presiden sing paling ala sajroning sajarah tekan wektu iku. Carter ninggal jabatan nalika ana krisis Islam sing durung rampung. Patang puluh pitu taun sawisé iku, Trump saiki lagi ngrampungaké masalah sing ditinggalaké marang Reagan déning Carter, wong Demokrat. Amarga Reagan, sing kapisan lan alfa, iku sawijining Republikan sing nggambaraké sawijining Republikan ing pungkasan lan omega, mula Trump uga kudu nampa warisan sawijining krisis Islam sing digawé déning presiden Demokrat sadurungé, sing miturut kabutuhan profetik mesthi dadi presiden sing paling ala sajroning sajarah tekan wektu iku. Obama, mesthi waé, netepi kabèh ciri profetik mau, lan mangkono uga Biden. Supaya Reagan bisa nggambaraké sing pungkasan, dhèwèké uga kudu nggambaraké ora mung kang kawolu, nanging uga kang kaping nem. Kanthi mangkono, Singa saka taler Yehuda kudu nguwasani pamilihan-pamilihan kanggo njamin sawijining runtutan kapresidenan sing gagal sing ndhisiki Trump ing kaloro prakara mau. Pamilihan-pamilihan iku tenger profetik, lan 2026 iku pamilihan parohan mangsa jabatan kanggo presiden kang kawolu, kang asalé saka pitu.

Garis wektu rong atus sèket taun Amerika Sarékat diwiwiti ing taun 1776 lan nggayuh puncaké ing taun 2026. Garis wektu rong atus sèket taun taun 457 SM nggayuh puncaké ing taun 207 SM, ing antarané ayat sewelas lan limalas, yaiku peperangan Raphia lan Panium. Raphia kanthi profètis selaras karo prajanjian tetak ing Purwaning Dumadi pitulas, lan Panium kanthi profètis selaras karo prajanjian satus patang puluh papat èwu ing Matius nembelas. Taun 2026 selaras karo taun 207 SM, ing antarané ayat sewelas lan limalas—ing antarané Raphia lan Panium, kang uga ana ing antarané prajanjian kawitané Gusti Allah karo umat pilihan lan prajanjian pungkasané Gusti Allah karo umat pilihan.

Garis-garis rong atus sèket taun kang pungkasané tumeka ing titik tengah taun 207 SM lan 2026 salaras karo garis rong atus sèket taun panganiaya kang diwiwiti nalika kutha Roma kobong ing taun 64. Wiwit ing kono, pitung taun bebaya ngenani karusakan kang bakal teka, déning sawijining wong aneh, diumumaké marang para pedunung Yérusalèm. Nalika taun pitung puluh tumeka lan Yérusalèm dirusak, pasamuwané Allah kasirnakaké lan wong-wong mau nyebaraké Injil menyang saklumahing jagad. Ing wektu kang padha nalika pasamuwan Éfesus martakaké piwulang Pentakosta babagan wunguné saka pati, panganiaya kang diwakili déning pasamuwan Smirna diwiwiti, amarga kaloro pasamuwan iku, amarga

kabutuhan profètis, bakal lumaku sejajar sajroning sawatara wektu. Paulus iku sawijining pamimpin pasamuwan profètis Éfesus, nanging panjenengané uga nyerat ngenani kaloro sajarah iku.

Panganiaya-panganiaya lan kasangsaran-kasangsaran, kang tumeka marang aku ana ing Antiokhia, ing Ikonium, lan ing Listra; saakehé panganiaya kang dak tahan: nanging saka iku kabèh Gusti ngluwari aku. Satemene, kabèh wong kang gelem urip kanthi saleh ana ing Kristus Yesus bakal nandhang panganiaya. 2 Timotius 3:11, 12.

A.T. Jones nélakaké yèn mangsa rong atus sèket taun sing diwiwiti ing taun 64 lan dipungkasi ing Edict of Milan taun 313. Sajeroning taun-taun iku panganiaya marang umaté Allah dilakokaké déning Roma kapis, nanging pesen marang pasamuwan ing Smyrna nandhani sepuluh dina, sing nglambangaké panganiaya sing paling awon sajrone mangsa iku.

Aja wedi marang samubarang kang bakal koktanggung: lah, Iblis bakal nyemplungaké sapérangan saka kowé menyang ing pakunjaran, supaya kowé padha kabukten; lan kowé bakal nandhang kasangsaran sepuluh dina: dadia setya nganti mati, lan Aku bakal maringi kowé makutha kauripan. Wahyu 2:10.

Mangsa panganiaya kang dilambangaké déning Kaisar Diocletian iku lumaku sajroning sapuluh taun, diwiwiti ing taun 303 lan dipungkasi ing taun 313, nalika Kaisar Konstantinus Agung mrentah, kaya déné panjenengané uga bakal mrentah nalika paugeran Minggu kapisan ing taun 321, lan nalika panjenengané mbagi Roma dadi wetan lan kulon ing taun 330. Taun 313 kanthi profètis ditandhani déning palakrama diplomatik ing Milan nalika Kaisar Konstantinus (panguwasa ing Kulon) ngatur palakramané adhiné tiri wadon, Flavia Julia Constantia, karo Licinius, kaisar kang nguwasani pérangan wetan (utawa pérangan kang bakal dadi wetan) saka Kakaisaran Romawi. Palakrama iku kanthi simbolis dipungkasi nalika Konstantinus mbagi karajan dadi wetan lan kulon ing taun 330.

Masa 250 tauné Nero diwiwiti kanthi sawijining masa pitung taun sing diwiwiti lan dipungkasi déning sawijining pengepungan sing nglambangaké pungkasaning jagad. Ing pungkasaning masa iku ana sepuluh taun panganiaya sing cetha mèmper. Masa iku diwiwiti ing jaman Éfesus, banjur nyakup sajarah Smirna nganti tekan gréja komprominé Konstantinus, nalika gréja Pergamos rawuh ing taun 313.

Pitulas taun mau, saka 313 nganti 330, nemu pasangane ing sajarah Raphia lan Panium, ing ngendi peperangan taun 217 SM lan peperangan taun 200 SM kapisah déning pitulas taun. Ing peperangan Raphia, Ptolemy menang, nanging dhèwèké wus seda lan ora ana manèh sadurungé peperangan Panium. Nanging panjenengané mrentah pitulas taun, saka 221 SM nganti 204 SM. Telung garis saben-saben 250 taun, sing kaiket bebarengan déning telung pitulas, meksa kanggo nimbang yèn 313 selaras karo 2026.

313 iku sawijining transisi kang cetha saka panganiaya tumuju marang kompromi, mula nandhani 313 minangka pralambang saka sawijing owah-owahan kang kagolong sipat

kenabian, kang dipratandhani déning owah-owahan saka Smyrna marang Pergamos. Langkah kapisan dipralambangaké déning sawijining bebrayan diplomatik kang pungkasané rampung ing pegatan pitulas taun sawisé. Langkah kapindho yaiku undhang-undhang Minggu kang kapisan. Inspirasi maringi pawarta marang kita manawa undhang-undhang Minggu iku didhisiki déning sawijining prosès maju sethithik mbaka sethithik kang nyakup undhang-undhang-undhang Minggu kang ndhisiki Undhang-undhang Minggu kang ditegesi minangka meksa kowé netepi Minggu lan uga nganiaya kowé merga netepi Sabat dina kapitu kagungané Gusti Allah.

“Manawa pamaos kepengin mangertosi para sarana kang bakal dipigunakaké ing pasulayan sing bakal enggal kelakon, cukup tumrapé kanggo nlusuri cathetan ngenani cara-cara kang dipigunakaké déning Roma kanggo ancas sing padha ing abad-abad biyèn. Manawa dhèwèké kepengin sumurup kepriyé para papis lan Protestan, nalika manunggal, bakal nindakaké tumrap wong-wong kang nampik dogma-dogmané, hendakna dhèwèké mirsani roh kang dipratélakaké déning Roma marang dina Sabat lan para pambélané.

“Pranatan-pranatan kraton, konsili-konsili umum, lan katetepan-katetepan pasamuwan kang disangga déning kakuwatan sekuler, iku dadi undhak-undhakan kang lumantaré pésta kapir iku nggayuh kalenggahan pakurmatan ing donyané Kristen. Tindakan umum kang kapisan kanggo meksa pangreksaning dina Minggu yaiku angger-angger kang ditetepaké déning Konstantinus. (A.D. 321.) Edhikt iki nuntut supaya wong-wong kutha ngaso ing ‘dina srengéngé kang kinurmatan,’ nanging ngidinaké wong-wong ing padesan nerusaké pagawean tetanèné. Sanadyan sajatiné iku pranatan kapir, angger-angger iku ditindakaké déning sang kaisar sawisé panampané nominal tumrap agama Kristen.” *The Great Controversy*, 573, 574.

Edict of Milan ing taun 313, iku “dekret karajan” kang banjur katut déning “konsili-konsili umum lan pranatan-pranatan gréja kang dikuataké déning kakuwasan sekuler minangka langkah-langkahé.” Iki minangka langkah-langkah maju kang nuntun marang hukum Minggu kang kapisan ing taun 321. Salah siji saka langkah-langkah kuwi yaiku “pranatan-pranatan gréja,” kayata pangibadah dina Minggu, “kang dikuataké déning kakuwasan sekuler.” Periode 1888 nandhani rerangkèn hukum Minggu kang diajukaké menyang Sénat déning Senator Blair kang ora tau ngasilaké apa-apa, nanging sajroning sajarah kang padha sawetara nagara bagéyan lagi ngesahaké hukum Minggu kang dileksanakaké déning negara. Loro saksi iki nandhani taun 313 minangka waymark ing ngendi “dekret-dekret karajan,” kayata sawijining parentah eksekutif, bakal nandhani sawijining transisi ing sajarah kéwan bumi, kang wis katetepaké bakal ngucap kaya naga.

Nalika Amérika Sarékat ngandika kaya naga, pungkasané dadi karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci, lan iku kelakon kanthi ngandika padha kaya nalika wiwitan pamaréntahané minangka karajan kaping nem. Ing taun 1798, Amérika Sarékat netepaké Alien and Sedition Acts, kang dadi pralambang tumrap hukum Minggu. Alien and Sedition Acts taun 1798 iku minangka langkah katelu saka telung langkah sing diwiwiti ing taun 1776

kanthi Declaration of Independence, banjur diterusaké déning Constitution ing taun 1789. Telung langkah mau selaras karo 313, 321, lan 330.

1776, 1789, lan 1798 kabèh iku tumindak-tumindak sing diparafrasakake minangka wicara, awit inspirasi mratelakaké marang kita yèn “wicarané sawijining bangsa iku tumindak saka panguwasa législatif lan yudisialé.” 313, 321, lan 330 kabèh iku tenger-tenger dalan sing ana gandhèngané karo Konstantinus Agung. Pungkasaning Israèl literal kuna, yaiku karajan lor lan karajan kidul, dilambangaké minangka pegatan, lan iku sing diwakili déning 330. Sawijining pegatan antarané wetan lan kulon ing sawijining bebrayan sing diwiwiti pitulas taun sadurungé, yaiku ing bebrayan Edict of Milan. Ing wektu hukum Minggu, Amérika Sarékat bakal wis ngisi kebaké cawaning mangsa pencobané lan bakal pegatan karo Gusti Allah ing babagan tujuan kenabiané, kaya sing dilambangaké déning tanah sing lubèr susu lan madu tumrap Israèl kuna. Inspirasi ngandika yèn murtad nasional banjur katut déning karusakan nasional. Iku kadadéan nalika Gusti Allah megat tanah kamulyan, kaya sing diwakili déning taun 330. Wiwit saka bebrayan taun 313 nganti tekan kang kapisan ing runtutan hukum-hukum Minggu sing saya ngencengi ing 321, nganti tekan pegatané ing 330. 1776 selaras karo 313, lan 1789 selaras karo 321, lan 1798 selaras karo 330.

330 uga minangka panggenapaning 360 taun wiwit perang Actium ing taun 31 SM. Actium iku alangan katelu tumrap Roma lan kanthi mangkono nggambarake undhang-undhang Minggu, nalika Roma modhèrn ngalahaké alangané sing kapindho lan katelu. Ing waymark 330, perang Panium nyawiji karo perang Actium. Perang Raphia ing taun 217 SM selaras karo perang Ukraina ing taun 2014, banjur ing taun 2015 Trump miwiti kampanye kapisané kanggo présidhèn, ing taun 2020 loro sungu kéwan bumi padha dipatèni, ing taun 2023 kalorone padha diuripaké manèh. Ing taun 2024 ujian dhasar-dhasar diwiwiti, lan ing taun 2025 aliansi nubuat antarané présidhèn kaping wolu lan pasangan kepausané ditandhani déning pelantikané bebarengan.

Kita badhé nerusaké prakara-prakara punika ing artikel salajengipun.